

de Spørgsmaal, hvor man maa tillægge det andet høje Ting en afgørende Stemme, ligesom jeg maa antage, at dette høje Ting naturligt vil være berettiget til med særlig Vægt at udtale sig om sin egen Valgmaade.

Foruden Udvalgets Ændringsforslag findes der i Betænkningen andre, der er stillede dels af Medlemmet for Højre (Ellinger) og dels af det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (J. Sørensen), og endelig udenfor Betænkningen forskellige Ændringsforslag, stillede af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. Th. Nielsen) og det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Slebsager). Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) henstillede til mig at foretage en redaktionel Ændring i § 64, som han ansaa for harmless men nødvendig. Saa vidt det i Øjeblikket er mig muligt at erindre — jeg har ikke, siden det ærede Medlem har talt, haft Lejlighed til at se det efter —, er Bestemmelsen i § 64 overført nøjagtigt fra den kommunale Valglov. I alt Fald kan jeg ikke anerkende, at den redaktionelle Ændring er nødvendig. Det, der staar i Paragraffen, udtrykker lige saa klart Tanken som det, det ærede Medlem foreslaar.

I øvrigt gaar det ærede Medlems forskellige Ændringsforslag saa langt bort fra Lovforslaget, at en Diskussion om dem vanskeligt vil kunne føre til noget frugtbart Resultat.

Jeg skal derefter vende mig til de 3 Medlemmer i og udenfor Udvalget, der har stillet videregaaende Ændringsforslag. Det ærede Medlem fra Hjørring talte sidst, og paa Baggrund af de to ærede foregaaende Talere virkede han mere dæmpet, end hans Naturel ellers plejer at virke. De to tidligere Talere lagde ingen Dæmper paa deres Udtalelser. Jeg skal forsøge at besvare deres Bemærkninger rent sagligt.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) rettede, sekunderet af det ærede Medlem fra Esbjerg, en Kritik mod, at dette Valglovsforslag overhovedet forelaa. Det ærede Medlem beklagede, at Ministeriet havde taget Initiativet til at føre et saadant Valglovsforslag frem, og med en Bekymring, der gjorde

paa mig et dybtfølt Indtryk, udtalte han sin Ængstelse for, at Sagen herved skulde køres fast. Han sagde, at Vælgerne var misfornøjede med Valgloven, og denne Misfornøjelse steg Dag for Dag. Naa, hvis der er Misfornøjelse, vil den naturligvis ikke dæmpes derved, at man ikke søger at forklare, hvad det er, dette Valglovsforslag indeholder, men søger agitatorisk at angribe det.

Men det ærede Medlems Hovedstandpunkt var, at det vilde være bedre, om vi var blevet staaende paa Overenskomsten af 12. Marts, og at vi derfor nu burde vende tilbage til Overenskomsten af 12. Marts; han sagde: Den staar vi stærkt paa. Det, vi her taler om, er jo Folketingets Ordning, og jeg tager da Overenskomsten af 12. Marts for mig og ser, hvad den siger om dette Spørgsmaal. Jeg læser i Afsnit 4, som omhandler Folketinget og Landstinget, de 3 første Paragrafer, der omhandler Valgret og Valgbarhed til Folketinget, og jeg kommer saa til § 32, som altsaa er Udtalelserne i Overenskomsten af 12. Marts om, hvorledes dette Spørgsmaal skal ordnes, og saa ser jeg 20 Tankestrøger. I Overenskomsten af 12. Marts fandtes angaaende § 32: 20 Tankestrøger, hvilket udtrykker, at man i Overenskomsten af 12. Marts holdt Spørgsmaalet om § 32 aabent til fortsat Behandling. Naar nogle Medlemmer opfordrer til at vende tilbage til Overenskomsten af 12. Marts, har de altsaa glemt dette Forhold, glemt, at man den 12. Marts udtrykkelig lod Spørgsmaalet om Folketingets videre Ordning staa hen til senere Overvejelser. Derfor var de fortsatte Forhandlinger, som afsluttedes den 4. April, nødvendige for overhovedet at faa en samlet Grundlovsoverenskomst. Man kunde saa i § 32 have indsat Regeringsforslagets Bestemmelser om, at Valget skulde være bundet til Enmandskredse, eller en hvilken som helst anden Ordning i saa Henseende, men en Affattelse af § 32 maatte der træffes Aftale om.

Hvorledes blev saa Aftalen om § 32 til? De ærede Medlemmer vil erindre, at paa et vist Tidspunkt henvendte et æret Medlem af Højre sig til Underudvalgsmedlemmerne, og disse fandt det rimeligt, at han gik videre til Ministeriets Chef